

Historie til oplæsning

Mie og nissen

Julekalender 2024

2. december

Nu er det endelig blevet december, og der er kun 22 dage til jul. I skal nu høre en lille historie om en pige, der hedder Mie. For hende bliver december slet ikke, som den plejer.

Mie er 7 år gammel og hun går i 2. klasse på Lundbyskolen i Birkerød. Hun elsker at gå i skole, især i december, for der er altid sådan en dejlig stemning på hele skolen.

For at komme hen til skolen, skal Mie gå igennem et lille stykke skov. De fleste dage følges hun med sin mor gennem skoven, men i dag skal Mies mor til et vigtigt møde, så Mie går turen selv. Det har hun gjort mange gange før. Mie går med blikket i jorden. Hun er lidt træt og i god tid, så hun går langsomt. Der er ikke andre i skoven og der er mørkt, for solen er ikke helt stået op endnu.

Mie går i sine egne tanker, da hun pludselig ser noget mærkeligt, der ligger på stien. Der ligger noget rødt. Hun kan se, det er en lille rød hue med en hvid kvast i enden. Hun tager den lille røde hue op. Det må være en nissehue, men den er alt for lille til, at mennesker kan passe den. "Måske er det en dukke-nissehue, som et barn har tabt", tænker hun og vender og drejer den i sin hånd. Hun kigger grundigt på den lille røde hue, men pludselig bliver hun afbrudt af en lille stemme nede fra stien. "Hallo!", siger den lille stemme, "det er altså min hue, du har taget". Mie kigger forskrækket rundt. Nede på stien står der en lille nisse foran hende. Ja du hørte rigtigt – en vaskeægte nisse, som både kan tale og bevæge sig. Mie tror ikke sine egne øjne. Nisser findes da ikke i virkeligheden. Måske drømmer hun stadig. Hun lukker øjnene og åbner dem igen. Nissen er der endnu og den bevæger sig og den snakker. Det er ikke en drøm.

3. december

Hun kigger grundigt på nissen i lang tid. Til sidste spørger hun: "Er du en rigtig nisse?". Nissen foran hende er ikke særlig høj, måske lige så stor som hendes Barbiedukke. Han har et gråt skæg og spidse ører. Han ligner faktisk nisserne fra nogle af de historier, hun har fået læst højt som lille. Nissen nikker. "Selvfølgelig er jeg ægte, ellers ville jeg da ikke kunne snakke til dig nu, vel?!", siger han.

Nissen hedder Ivan. Han fortæller, at han er faldet ud af kanen på en flyvetur sammen med julemanden. De skulle teste, om kanen var klar til juleaften. Det gør de altid den 1. december, for så har de 23 dage til at reparere den i, hvis nu der er noget galt. Ivan fortæller, at han havde glemt at spænde sin sikkerhedssele i kanen. Det var dumt, for da rensdyrene lavede et vildt sving, fløj han direkte ud af kanen og landede i et af træerne i skoven.

Heldigvis er der ikke nogen, der har set ham endnu. Altså lige på nær Mie, men han var nødt til at få hjælp fra et rigtigt menneske. Derfor havde han lagt sin nissehue foran Mie, da hun kom gående på stien. Han ville ikke stoppe en voksen, for de tror jo ikke på nisser, så da han så Mie, der gik helt alene, tænkte han, at det var helt perfekt.

Nissen spørger, om hun kan hjælpe ham tilbage til julemanden. Det hele er lidt mærkeligt for Mie. Julemanden? Er han nu også ægte?

Mie får hurtigt en god ide til, hvordan de kan få fat i julemanden igen, men først er hun altså nødt til at gå i skole. De bliver enige om, at Ivan kan gemme sig i hendes skoletaske, mens hun er i skole. Når hun får fri, kan de gå hjem til hende. Der har de lidt tid alene, inden hendes mor kommer hjem.

4. december

Ivan gemmer sig i Mies taske, mens hun er i skole. Men hvad Mie ikke ved endnu er, at Ivan ikke bare er en helt almindelig nisse. Han er nemlig en drillennisse med helt særlige evner. Han kan trylle, og han er rigtig god til det. Ivan synes, det er kedeligt at være i skole. Det er i hvert fald kedeligt at sidde nede i en taske. Han skubber lynlåsen lidt frem, så han kan se ud. Mie og alle de andre børn skal lære at skrive pænt i deres hæfte. Der er helt stille i klassen, og børnene er meget koncentrerede om deres opgaver. Ivan får øje på Mies lærer. Han synes, hun ser lidt kedelig ud i den sorte trøje, hun har på. Han får en god ide. Han vil sprede lidt julestemning.

Ivan kan trylle ved at knipse med sine fingre. "Nu skal der være jul!", tænker Ivan og knipser. VUPITI! Lærerens trøje skifter farve og udseende. Nu har hun pludselig en juletrøje på med alle mulige julemotiver og farver. Da det første barn ser trøjen, bryder hun ud i høj latter. Alle de andre børn kigger op fra deres bøger. Nu griner hele klassen. Læreren bliver sur og siger, de skal være stille. Pludselig ser hun selv, at hendes trøje er helt anderledes, end den plejer. Hun forstår ingenting og bliver helt forvirret.

"Hvem har gjort det?", siger hun skingert og forvirret. Hun flår trøjen af og kaster den hen i hjørnet af klassen. Man skulle næsten tro, at hun var bange for den. "Sådan noget ballade vil jeg ikke have i mine timer!".

Mie kigger ned på sin taske. Lynlåsen er lidt åben og hun kan se Ivan. Han er ved at dø af grin ned i tasken. Hun tænker, det ikke kan være andre end ham. Mie hvisker forsigtigt til Ivan i tasken, at han skal være stille og gemme sig igen. Det er jo vigtigt, at der ikke er andre, der får øje på ham.

5. december

Mies lærer er helt rundt på gulvet, så hun giver dem frikvarter lidt før tid. Alle børn hiver deres madpakker frem. "Endelig!", tænker Ivan. Han er ved at dø af sult. Hans lille nissemave knurrer og knurrer. Mie åbner sin madpakke. "AD!", hvisker Ivan nede i tasken. Han er skuffet, for i madpakken er der rugbrødsadder og agurker, og er det noget nisser hader, så er det agurker. Ivan får en ny ide. Han knipser med sine tryllefingre.

Han kan høre nogle børn, der jubler, og han kan høre nogle børn, der bliver sure. "Hvor er min leverpostejmad?", råber en dreng surt. Mie kigger ned i sin madkasse, og hvad er nu det? Alt hendes med er blevet til pebernødder. Hun kigger på Evas madpakke. Hun sidder lige ved siden af Mie. Den er også fyldt med pebernødder. De kigger forvirret rundt. Alle børnene har kun pebernødder i deres madpakke. Mie fniser. Han er vist en værre drillenisse ham Ivan.

"Jeg tror, det er en nisse, der driller!=", råber Agnes højt. Alle børnene bliver helt vilde i varmen. "Lad os finde den!", råber Eskild med en arm i vejret. Han løber ud, og alle de andre løber efter ham. Det gør Mie dog ikke. Hun bliver siddende og passer på Ivan i tasken og spiser sine pebernødder i fred og ro.

Mie kigger ned i tasken. Ivan rækker hænderne frem. "Pebernødder, tak!", hvisker han. Mie tager nogle pebernødder. "Okay", hvisker hun, "men så skal du også stoppe med at trylle herovre i skolen!". Hun giver ham en håndfuld pebernødder ned i tasken. "Der er kun to timer tilbage, og så kan vi tage hjem til mig".

6. december

De sidste to timer i skolen laver Ivan ikke mere trylleri. Eller næsten ikke. Til sidst keder han sig så meget, at han muligvis kommer til at trylle uret en halv time frem. Læreren kigger forvirret på uret. "Tiden går godt nok stærkt i dag!", siger hun, "I må gerne pakke sammen nu."

Mie skynder sig ud af klassen og løber hele vejen hjem. Ivan flyver rundt nede i tasken. Da hun endelig stopper og åbner tasken, er han helt rundt på gulvet. Han er rundtosset og skal lige have luft. "Næste gang skal du altså ikke løbe sådan, når jeg ligger i tasken." Siger Ivan. "Nej nej, undskyld", siger Mie, "Det havde også været meget nemmere og hurtigere, hvis mit løbehjul ikke var i stykker."

Ivan glæder sig til at høre Mies plan. De går ind i huset og sætter sig i sofaen. "Nu skal du høre", siger Mie, "vi sender et brev til julemanden, ligesom jeg gør hvert år. Så skriver vi, at du er her i Birkerød hos mig. Når julemanden får brevet, ved han, hvor du er". Mie er stolt af sin ide. Hun sender et brev med en ønskeseddel til julemanden hvert år. Hendes oldefar har lært hende en remse, som får vinden til at blæse brevet op til julemanden. Efter hun er blevet ældre, tror hun godt nok ikke så meget på det mere, men hun sender stadigvæk brevet for hyggens skyld og for oldefars skyld. Hun får altid et af sine ønsker opfyldt hvert år, så derfor bliver hun også ved. Nu har hun jo lige mødt en ægte nisse, som snakker om en ægte julemand, så det er da et forsøg værd.

I brevet skriver de, hvor hun bor. Mie skriver også lige nogle af sine ønsker i brevet for en sikkerheds skyld, nu hvor julemanden alligevel læser det. Så behøver hun ikke sende to breve.

9. december

Ivan hjælper tit julemanden med at læse brevene fra børnene, men han ved faktisk ikke, hvordan børnene sender brevene til ham. Hos julemanden kommer de bare ned gennem skorstenen om natten. Julemanden får rigtig mange breve hvert år, så Ivan og nogle andre nisser, hjælper ham med at læse dem og sortere dem, så gaverne bliver delt rigtigt ud. Hvis børnene har været dumme og uartige, sender de brevet videre til kul-nisserne. Det er dem, der pakker kul ind til alle de uartige børn.

Mie viser ham, hvordan man sender brevet til julemanden. De går op på Mies loft. Det er mørkt og koldt deroppe. De åbner et lille vindue. Det er allerede blevet mørkt udenfor, og stjernerne er begyndt at dukke frem på himlen.

"Det er perfekt!", siger Mie glad, "for at man kan sende et brev til julemanden, skal der være mørkt, og der skal være synlige stjerner på himlen". Hun kaster brevet ud gennem vinduet og siger:

*"Julestjerne, julestjerne,
tag mit brev med til det fjerne".*

Pludselig kommer der en lille vind, som blæser brevet højt op i luften. Det blæser højere og højere op. De kigger på det lige indtil, de ikke kan se det mere. "Sådan!", siger Mie sikkert, "nu skal vi bare vente".

Ivan håber helt inde i sine små nisseknogler, at det virker. Hvis det virker, håber han også, at Mie har været god i år, så brevet ikke havner hos kul-nisserne. Hvis kulnisserne får brevet, ser julemanden det nemlig ikke, og så kan han jo ikke komme hjem.

10. december

De går ned i stuen. Mies mor er ikke kommet hjem endnu, så de er helt alene hjemme. Ivan kigger sig omkring. "Er her altid så kedeligt?", spørger han, "hvor er alt julepynten?". Mie fortæller, at de skal holde jul hos hendes mormor i år, så hendes mor synes, det er spildt med alt den julepynt her, når de ikke er hjemme til at kigge på det.

Det synes Ivan er noget sludder. Man er jo hjemme alle de andre dage i december til at kigge på det. Han får en god ide. Han knipser med fingrene. Vupti! Nu er der pludselig julepynt over det hele. Der står nu et lille juletræ midt i stuen fyldt med pynt og lys, der er kravlenisser på alle vægge og i lamperne, og der er julelys og guirlander i lange baner. Mie synes, det er flot, men hvad vil hendes mor mon sige til alt den julepynt.

De kan høre trin på trappen og nogle nøgler, der rasler. "Det er min mor, der kommer nu", hvisker Mie, "du må hellere gemme dig.". Ivan gemmer sig under spisebordet.

Mies mor tager skoene af og kommer ind i stuen. Hun ser meget forbavset ud og hendes øjne bliver store. "Hvor har du alt den julepynt fra?", spørger hun overrasket, "...og har du slet ikke været i skole? Med alt den pynt må det have taget hele dagen at hænge det op?!".

Mie bliver nervøs. Hvad skal hun mon sige? Hun kan jo ikke fortælle om nissen, for så tror hendes mor, hun er blevet skør. Mie lyver og fortæller, at hun har lavet det hele selv henne i skolen, og at Eva og Agnes har hjulpet med at hænge det op efter skole.

Mor tror vist ikke helt på det, men hun er alt for træt efter en lang arbejdsdag til at snakke mere om julepynt. Hun lægger sig på sofaen med benene oppe.

11. december

Mie får lusket Ivan med op på værelset. De skal i seng. Mie finder en gammel skotøjsæske frem. Den må kunne bruges som seng til sådan en lille nisse, men der mangler noget blødt deri. Det ordner Ivan selv med et knips. Han tryller noget hør frem i kassen. Ivan fortæller, at alle nisser sover på hør, og det er noget, de altid har gjort. Hør er det eneste, nisser kan holde varmen i, når det er vinter.

”Måske kommer julemanden efter mig i nat.”, siger Ivan, da han lægger sig i høet. Julemanden flyver aldrig om dagen, når det er lyst. For det første skal menneskerne ikke se ham og for det andet, bruger han stjernernes lys til at finde vej. Mie åbner vinduet. På den måde kan de bedre høre julemanden, hvis han nu kommer. Hun henter også en kiks, som hun lægger i vindueskarmen. Det kan måske hjælpe ham med at finde dem.

Ivan fortæller Mie en masse historier fra Julelund. Julelund er den by, hvor julemanden og nisserne bor. Der sker mange sjove ting i den by, og hvert år sker der altid noget, så julen kommer i fare. Heldigvis er nisserne godt trænet til at redde julen. Sidste år var den magiske nøgle til julekanen væk, men den fandt de heldigvis lige inden jul. I år er det Ivan, der er blevet væk. Julemandens allervigtigste nisse.

Ivan er ked af det. Hvordan mon julemanden har det, og hvad skal han gøre uden ham. Det er Ivan, der har styr på det meste af julemandens planlægning i december. Faktisk har julemanden ikke styr på så meget selv.

De falder begge i søvn i håbet om, at julemanden har modtaget brevet og dukker op i nat.

12. december

Da Mie og Ivan vågner næste morgen, er alt som det var, da de gik i seng. Vinduet står stadig åbent. Mie fryser, for der er hundekoldt på værelset. Hun lukker vinduet igen. Ivan fryser ikke, men han er også vant til kulden, og han har jo også sovet i sit hø. "Øv, Julemanden har ikke været her i nat", siger Mie, "måske er brevet ikke kommet frem endnu". Ivan bliver ked af det. Tænk nu, hvis planen ikke virker. Hvordan skal han så hjælpe julemanden denne jul?

Mie skal i skole i dag, men hun siger til Ivan, at han skal blive hjemme. Sidste gang var han lige ved at blive opdaget, og det må han jo ikke. Desuden er det nok også en god ide, at han bliver i huset, hvis nu julemanden skulle komme. De aftaler, at de skal sende endnu et brev til julemanden, når Mie kommer hjem igen.

Hun giver ham kixen, der stadig ligger i vindueskarmen. Den kan han spise til morgenmad. Mens Mie spiser sin egen morgenmad nede i køkkenet, gemmer Ivan sig i hendes taske igen. Han gider da ikke kede sig alene hjemme på hendes værelse hele dagen, og selvom det var kedeligt i skolen, er det altså sjovere, end at sidde her og trille tommelfingre hele dagen. Måske han kunne sprede lidt julestemning henne i skolen igen.

Mie følges med sin mor gennem skoven på vej i skole. Ingen af dem har opdaget, at Ivan gemmer sig i tasken.

13. december

Mie skal have matematik i første time. De skal lave opgaver i matematikbogen. Ivan keder sig allerede nede i tasken. Måske skulle han liste sig ud. Så kunne han gå rundt på skolen og sprede lidt julestemning. Nej, det går nok ikke. Hvis han bliver opdaget, er det ikke godt. Han får en anden ide.

Han knipser med sine magiske fingre og fniser. Der begynder at sprede sig en uro i klassen. Mie kigger rundt. Hvad sker der mon? Hun kigger ned i sin bog igen, og der ser hun svaret. Alle tallene i hendes bog har fået nissehuer på. Det samme gælder alle tallene i Evas bog og åbenbart alle de andres bøger. Men det stopper ikke her. Alle børnene og den gamle matematiklærer har også nissehuer på hovedet.

Mie ved med det samme, at det må være Ivan, der står bag. Hun kigger ned i sin taske, og rigtigt nok får hun øje på Ivan, der prøver at gemme sig bag en af bøgerne. Da Ivan ser hende, får han røde kinder og bliver lidt flov, men han kunne bare ikke lade være med at trylle. Mie ryster på hovedet og laver tegn til, at han skal stoppe med at trylle.

Læreren kan ikke få ro på børnene igen. Pludselig strækker Eskild sin arm i vejret igen og råber: "NISSEJAGT!". Alle børnene løber forvirret rundt og styrter ud i skolegården. Matematiklæreren giver op og lader dem få en pause. Mie bliver siddende lidt, men da læreren går ud efter en kop kaffe, beslutter hun at liste ud af skolen. Hun må skynde sig hjem med Ivan, inden pausen slutter, og inden han laver mere ballade.

16. december

Mie skynder sig hjem gennem skoven. Der er ikke andre end hende, så Ivan sætter sig oven på tasken, så han ikke bliver så rundtosset af at vælte rundt nede i tasken. Pludselig falder der en stor gren ned lige foran dem. Mie stopper forskrækket op. Det var da godt, de ikke fik den i hovedet.

Nu kan de høre noget mærkeligt oppe fra trætoppene. Det lyder som en gammel mand, der griner ligesom julemanden.

”Ho Ho Ho!”, lyder det igen oppe fra trætoppene. Ivan kan med det samme høre, hvem det er. Mie kigger op i træerne og bliver meget overrasket. Det ikke bare lyder som julemanden, nej, det er julemanden. Selveste julemanden. Mie kan se, at han sidder fast i træerne i sin kane. Han kan ikke komme ned. Han bliver lykkelig, da han ser Ivan. ”Der er du jo!”, råber han med sin dybe julemandsstemme, ”jeg troede aldrig, jeg skulle se dig igen”.

Julemanden er lettet. Endelig var der en, der kunne hjælpe, og det var endda hans allerbedste nisse, Ivan. Julemanden kunne jo ikke spørge hvem som helst om hjælp. Sidste gang han skulle bruge hjælp fra et menneske, sad han fast i en skorsten. Mennesket ringede straks til politiet, som tog ham med på politigården, fordi de troede, det var en gammel, skør mand, der ville lave indbrud. Han var på politistationen i mange dage, indtil Ivan fik ham ud med lidt trylleri og drilleri på politistationen. Det pjat har julemanden ikke tid til i år, så han har ventet længe på den helt rette til at hjælpe ham.

17. december

Mie har svært ved at forstå, hvad der sker. Ingen vil tro på hende, når hun fortæller, hvad der er sket. Der er julemanden jo, og han sidder fast i et træ med sin kane. Mie kigger rundt. I træet ved siden af ligger rensdyrene. De sidder også fast. Hun kan slet ikke gennemskue, hvordan de mon skal få alt sammen ned på jorden igen.

Da Ivan faldt ud af slæden, vendte julemanden rundt for at finde ham igen. På vejen ned ramte han dog træerne i skoven, og han sad fast. Han kunne ikke se Ivan i mørket, og Ivan havde ikke hørt ham styrte ned i træerne. I alt den tid, Mie havde været sammen med Ivan, havde julemanden siddet gemt i træerne i skoven.

Heldigvis er Ivan jo en tryllnisse, så han er den helt rigtige til at hjælpe julemanden ned. Han knipser med fingrene, og pludselig står der en stige op ad træet. Julemanden kravler hurtigt ned. Han giver Ivan en kæmpe krammer. Julemanden giver også Mie en stor krammer, og takker hende mange gange for hjælpen. Julemanden er en stor mand. Han er større og rundere, end hun havde forestillet sig. Tænk sig, at den store mand kunne flyve hele jorden rundt i en kane.

”Jeg håber ikke, at Ivan har lavet for meget ballade?”, spørger julemanden, ”han er jo trods alt en rigtig drillnisse!”.

Mie fortæller ikke julemanden om alt den ballade, han har lavet henne i skolen, og siger bare nej. Julemanden og Ivan har travlt, hvis de skal nå det hele, så der er ikke tid til at snakke om det nu.

18. december

Julemanden og Ivan skal skynde sig tilbage til Julelund. Der er mange ting, der skal ordnes. Julemanden er meget bekymret for, om kanen mon er blevet ødelagt af at lande i træet. Det samme med rensdyrene. Han håber ikke, der er sket noget med dem, for så kan de slet ikke komme hjem igen. Kanen kan Ivan måske trylle fin igen, men dyrene kan han ikke hjælpe. Han kan ikke hele sår og skrammer på dyr, nisser eller mennesker.

Ivan tryller både rensdyr og kane ned på jorden igen. Rensdyrene har det heldigvis fint. De har ingen sår eller skrammer. Kanen har et par ridser, men derfor kan den stadig godt flyve. Julemanden og Ivan må hjem i en fart. De sætter sig klar i kanen og siger farvel og tak til Mie.

Julemanden siger sin remse til rensdyrene og rykker i tøjlerne, men der sker ingenting. De hænger med hovederne og vil ikke løbe. Ivan kommer i tanke om noget. Rensdyrene må være sultne, de har jo ikke spist i et stykke tid. Rensdyr kan ikke flyve, hvis de er sultne, og de kan kun flyve, hvis de får røde æbler.

Mie kommer i tanke om, at de har nogle røde æbler derhjemme. Hun løber hjem og går direkte ud i køkkenet uden at tage sine sko af. Heldigvis ligger der to røde æbler tilbage i frugtskålen. Sikke et held. Han tager æblerne i lommen og spurter tilbage til julemanden og Ivan.

Rensdyrene bliver vilde, da de ser de røde æbler. De spiser dem lynhurtigt i en mundfuld. Det forreste rensdyr skraber sit ben hed ad jorden. Nu er de klar. Mørket har også sænket sig i den lille skov, og stjernerne er begyndt at dukke op på himlen, så det er helt perfekt til en kaneflyvetur.

19. december

Julemanden og Ivan sidder klar i kanen. Rensdyrene har fået deres røde æbler og er også klar. Julemanden og Ivan siger farvel til Mie. De er meget glade for Mies hjælp.

”Uden dig ville det ikke blive jul”, siger julemanden. Mie lover, at hun ikke fortæller om Ivan eller julemanden til nogen.

Julemanden sætter rensdyrene i gang. De løber hurtigt hen ad stien. Da de finder et hul mellem trætoppene, letter de og flyver op i aftenhimlen. Mie vinker til dem og følger dem med øjnene, lige indtil hun ikke kan se dem mere.

Efter en lang flyvetur kommer julemanden og Ivan hjem til Julelund. Alle nisserne bliver meget glade for at se dem. De har været meget bekymret for, hvad der mon var sket. Nisserne jubler, da de ser at både julemanden, Ivan og rensdyrene ikke er kommet til skade. De hjælper julemanden og Ivan ned fra kanen og trækker de to trætte rensdyr hen i stalden.

Nu har alle nisserne travlt med at få gjort klar til juleaften. Kanen skal gøres pæn igen, og den skal fyldes med alle julegaverne, som skal ligge i den helt rigtige rækkefølge. Når julemanden flyver ud juleaften, har han mere end to rensdyr med. Juleaften har han brug for alle rensdyrenes krafter. Juleaften bruger han derfor ni rensdyr til at trække slæden. På den måde kommer de hurtigere frem, og der er flere til at trække det tunge læs. I dagene op til juleaften får rensdyrene alle de røde æbler, de kan spise, så de er tanket godt op. Men juleaftensdag må de kun spise 10 æbler.

Mie er glad for, at hun kunne hjælpe Ivan tilbage til julemanden, men hun savner også Ivan lidt, selvom han laver ballade.

20. december

Nu er det snart juleaften, og nisserne løber rundt for at gøre det hele klart.

Alle rensdyrene får ti røde æbler hver på juleaftensdag. Hvis de spiser flere, får de ondt i maven og kan ikke flyve, men spiser de mindre, kan de ikke flyve så langt. I aften skal de flyve meget langt. Julemanden og Ivan spiser en stor portion risengrød, inden de sætter sig klar i kanen. Ivan er altid med julemanden i kanen juleaften. Der er nemlig ham, der har styr på det hele.

Ruten har været den samme i hundredvis af år, men i år har de lavet lidt om på den. De vil starte hos en helt særlig person. Det er selvfølgelig hos Mie i Birkerød.

Mie har holdt øje med julemanden og Ivan hele dagen fra sit vindue. Hun håber, de kan nå at komme, inden hun skal over til sin mormor.

Heldigvis kan Mie nu skimte dem på himlen. De lander i skoven, så andre ikke opdager dem. Denne gang på jorden og ikke i et træ. Mie løber hen i skoven, som er tæt på hendes hus.

Julemanden og Ivan har en helt særlig gave med til Mie. Hun får et flot, nyt løbehjul. Det har hun ønsket sig i meget lang tid, ja faktisk i et helt år. Hun havde også skrevet løbehjulet på ønskesedlen i brevet til julemanden. Julemanden havde set brevet, da han kom tilbage sammen med Ivan, og fik straks nisserne til at lave et løbehjul til Mie.

Mies telefon ringer. Hun skal hjem til sin mormor nu. Julemanden og Ivan skal også videre. De siger farvel og ønsker hinanden en glædelig jul. Julemanden og Ivan får delt alle gaverne ud til børn i hele verden. Det blev den dejligste juleaften i lang tid.